

REPUBLIKA SLOVENIJA		
INFORMACIJSKI POOBlašČENEC		
Prejeto:	09-07-2008	Sig. znak:
V vrednost:	Vremn.:	Priloge:
Šifra zadeve: 021-86/2007/14		

U 14/2008-17

SODBA
V IMENU LJUDSTVA
IN
SKLEP

Upravno sodišče Republike Slovenije v Ljubljani je v senatu pod predsedstvom višje sodnice svétnice mag. Darinka Dekleva Marguč, ob sodelovanju višje sodnice svétnice Alenke Belič in višje sodnice Agate Zavašnik kot članic senata ter pravosodne svétnice Tine Tratnik kot zapisnikarice, v upravnem sporu tožeče stranke proti toženi stranki Informacijski pooblaščenec, Ljubljana, zaradi dostopa do informacij javnega značaja, o tožbi tožeče stranke proti odločbi tožene stranke, št. 021-86/2007/8 z dne 5. 12. 2007, na nejavni seji dne 2. 7. 2008

o d l o č i l o :

1. Tožba se zavrne.
2. Tožnico se oprosti plačila sodnih taks.

O b r a z l o ž i t e v

Tožena stranka je z izpodbijano odločbo ugodila pritožbi tožnice in odpravila izpodbijano odločbo in popravni sklep Okrajnega sodišča v Ljubljani, in odločila, da mora organ tožnici v 15 dneh omogočiti vpogled in prepis Pr vpisnika za zadevo pod opr. št. Pr 862/2000 in vseh Pr zadev, ki so prispele na sodišče dne 2. 8. 2000, s tem, da mora na Pr vpisniku prekriti imena in priimke ter naslove pridržanih oseb in povrniti tožnici stroške postopka. V svoji obrazložitvi tožena stranka navaja, da je predmet presoje in odločitve vpogled in prepis Pr vpisnika za zadevo pod opr. št. Pr 862/2000 in vseh Pr zadev, ki so prispele na sodišče dne 2. 8. 2000. Pri tem tožena stranka poudarja, da tožnica od organa ni zahtevala seznanitve z lastnimi osebnimi podatki, temveč zgolj dostop do informacij javnega značaja. Sama seznanitev z osebnimi podatki, ki se nanašajo na tožnico, je urejena v III. poglavju ZVOP-1 in predstavlja drugo pravno podlago za pridobitev podatkov. Pri dostopu do informacij javnega značaja velja načelo prostega dostopa, določila Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06 in nadaljnji, v nadaljevanju ZDIJZ) kot pravilo

postavljajo enako in enotno uporabo določb zakona za vse, in to pomeni, da med prosilci ne dela nobenih razlik glede na njihov status in ne uvaja nobene kategorije privilegiranih prosilcev. Za to je irelevantno kdo informacijo zahteva, pomembno je, ali gre za informacijo javnega značaja, ki jo je dopustno razkriti javnosti. To načelo pa tudi pomeni, da so vsakomur dostopne vse informacije javnega značaja vseh zavezancev. Tožena stranka nato ugotavlja, da v danem primeru ni podana izjema po 1. točki 1. odstavka 6. člena ZDIJZ. Ugotavlja pa še, da Pr vpisnik, ki ga vodi organ skupaj z imenom in priimkom ter naslovom pridržane osebe, vsebuje varovane občutljive osebne podatke, ki predstavljajo izjemo po 3. točki 1. odstavka 6. člena ZDIJZ. V obravnavanem vpisniku gre za občutljive osebne podatke, ker gre za podatke o zdravstvenem stanju oseb, ki bi lahko bile zaradi podatka o osebnem imenu in naslovu določljive brez nesorazmernega napora, velike poraba časa ali velikih stroškov. V tem primeru ne gre za tehtanje med pravico prosilke do varstva osebne svobode in ustavni pravice do rehabilitacij in povračila škode zaradi protipravnega ravnanja in pravicami drugih oseb do varstva osebnih podatkov, ker se v postopku dostopa do informacij javnega značaja ne izhaja iz individualne pravice vsakokratnega konkretnega prosilca, ampak iz prosilca vsakogar, da izve za informacijo javnega značaja in pravico do varstva osebnih podatkov. Tožena stranka ocenjuje, da je potrebno pravico do varstva osebnih podatkov pri podatkih Pr vpisnika zaščiti pred prostim dostopom. Tožnica sicer navaja, da je bila zaradi pridržanja v istem prostoru s temi osebami že seznanjena, vendar tovrstna seznanitev ne more upravičiti njene pravice do pridobitve njihovih osebnih podatkov, zlasti iz razloga, ker njene individualne izkušnje niso pravno relevantne v tem postopku. Nadalje ocenjuje, da je mogoče z institutom delnega dostopa omogočiti dostop do zahtevanega dokumenta ne da bi s tem bilo poseženo v varovane občutljive osebne podatke. Z anonimizacijo se izgubi prepoznavnost in določljivost posameznika, občutljivi osebni podatki pa izgubijo naravo svoje subtilnosti.

Tožnica v tožbi navaja, da je zaprosila za vpogled Pr vpisnika Okrajnega sodišča v Ljubljani za leto 2000 zaradi preveritve dejstva, ali je bila zadeva opr. št. Pr 862/2000 dodeljena sodniku v skladu z zakonom in sodnim redom. Tožena stranka je tožnici priznala pravico do vpogleda, vendar v tako omejenem obsegu, da na podlagi vpogleda ne more preveriti, ali je v zadevi, ki se nanaša na tožnico, sodil zakonit sodnik. Navaja, da se zadeva opr. št. Pr 862/2000, ki je prispela na sodišče 2. 8. 2000, nanaša na tožnico, zato prikritje njene identitete zaradi varstva osebnih podatkov drugih ni potrebno. Ta omejitev nasprotuje njeni pravici do varstva osebnih podatkov in v zvezi s tem tožena stranka ni navedla razlogov. Podana je absolutno bistvena kršitev postopka in zmotna uporaba, ker Okrajnemu sodišču v Ljubljani nalaga, da mora prekriti ime in priimek in naslov pridržane osebe tudi za zadevo opr. št. Pr 862/2000. Tožena stranka bi morala omogočiti delni dostop do podatkov iz vpisnika Pr za zadeve, ki so prispele na sodišče 2. 8. 2000, iz katerih bo razvidna zaporedna številka zadeve, datum prejema zadeve, ime sodnika, ki mu je bila zadeva dodeljena ter vsaj nekaj prvih črk imena in priimka pridržane osebe tako, da osebe ne bo mogoče identificirati, bo pa mogoče ugotoviti, ali so bile zadeve najprej razvrščene po abecednem redu začetnic priimkov oziroma imen strank ali udeležencev, zoper katere je bil vložen procesni akt ter dodeljene sodnikom upoštevaje abecedni red začetnic priimkov sodnikov. Tožena stranka tako ni navedla razlogov o odločilnem dejstvu in je tudi kršila 15. člen Ustave RS. Opozarja tudi, da Okrajno sodišče v Ljubljani ni, po razširjeni tožniščini zahtevi, odločilo z izrekom in to tožnica uveljavlja v novi pritožbi, zato tožnica predlaga, da se odločba tožene stranke v 2. točki izreka spremeni tako, da glasi: Okrajno sodišče v Ljubljani je dolžno naslednji dan po prejemu te sodbe tožnici omogočiti vpogled v Pr vpisnik za leto 2000 ter ji zagotoviti prepis ali ji omogočiti fotokopiranje podatkov iz Pr vpisnika za leto 2000 in sicer za zadevo opr. št. Pr 862/2000 in za vse druge pridržalne zadeve, za katere je sodišče prejelo obvestilo o pridržanju dne 2. 8. 2000 ter ji tudi zagotoviti ali omogočiti fotokopiranje prepisa letnega razporeda sodnikov na nepravdnem oddelku Okrajnega sodišča v Ljubljani za leto 2000. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške upravnega spora.

Tožena stranka v odgovoru na tožbo poudarja, da je njena naloga, da odloči, ali zahtevani dokument predstavlja informacijo javnega značaja za vse, to pa pomeni, da je predmet odločitve strogo vezan na presojo zahtevanega dokumenta, prav tako pa se v postopku dostopa do informacij javnega značaja ne izhaja iz individualne pravice vsakokratnega konkretnega prosilca, temveč iz pravic za vsakogar, da izve za informacijo javnega značaja. Tožnico tudi opozarja, da v pritožbi ni mogoče razširjati osnovne zahteve, o kateri mora najprej odločiti prvostopenjski organ. Tožena stranka predlaga, da se tožba zavrne.

Stranka z interesom, Okrajno sodišče v Ljubljani, je v svojem odgovoru navedlo, da gre v zadevah pridržanja za izjemno občutljive zadeve, kjer je potrebno varstvo osebnih podatkov strogo upoštevati in tako ni mogoče tožnici dovoliti, da pregleduje zadeve, ki so v zvezi s pridržanjem tega dne prispele na sodišče in se tako seznanijo z dejstvom, za koga vse je bilo predlagano pridržanje v psihiatrični bolnišnici zaradi duševne bolezni ali motnje, ki je takšna, da pomeni nevarnost za njih same ali za okolico. Navaja, da je bilo tožnici omogočeno, da vpogleda v lastni spis. Tožena stranka pa še dodaja, da je glede na letni razpored dela sodnikov na nepravdnem in zapuščinskem oddelku Okrajnega sodišča v Ljubljani za leto 2000, razvidno, da je bil od 17. 7. 2000 do 18. 8. 2000 dežuren isti sodnik, ki je tako po uradni dolžnosti obravnaval vse primere pridržanja v psihiatrični bolnišnici. Meni, da je zato zahteva tožnice, da si ji omogoči vpogled v Pr vpisnik brezpredmetna.

Tožba ni utemeljena.

Iz upravnega spisa izhaja, da je tožnica 12. 5. 2007 zaprosila za vpogled v Pr vpisnik Okrajnega sodišča v Ljubljani in sicer v zadevi opr. št. Pr 862/2000 in prepis tistega dela vpisnika, ki se nanaša na to zadevo ter vse zadeve, ki so prispele na sodišče dne 2. 8. 2000.

Po presoji sodišča je odločitev tožene stranke pravilna. Tožena stranka je najprej ugotovila, da Pr vpisnik na nepravdnem in zapuščinskem oddelku Okrajnega sodišča v Ljubljani, izpolnjuje vse elemente po 1. odstavku 4. člena ZDIJZ, kot informacija javnega značaja. Sodišče pa se tudi strinja s stališčem tožene stranke, da je podana izjema, po kateri se prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije po 6. členu ZDIJZ. Tudi po presoji sodišča je podana izjema po 3. točki 1. odstavka 6. člena ZDIJZ, ker gre za osebne podatke, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. V Pr vpisnik se namreč vpisujejo zadeve oseb, za katere je bila predlagana prisilna hospitalizacija v psihiatrični bolnici zaradi duševne bolezni ali motnje, ki je takšna, da pomeni nevarnost za njih same ali za okolico. Sodišče se pridržuje mnenju tožene stranke in stranke z interesom, da gre pri teh zadevah za izjemno občutljive zadeve, predstavljajo namreč izrecno občutljiv osebni podatek, ki je povezan z zdravstvenim stanjem osebe, ki je pridržana. Zato gre za občutljiv osebni podatek o zdravstvenem stanju določene osebe po 19. točki 6. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 86/04 in nadaljnji, v nadaljevanju ZVOP). Obdelava takšnih občutljivih osebnih podatkov pa je omejena na točno določene primere (13. člen ZVOP-1). Tožena stranka je pravilno uporabila določila ZVOP-1 in ZDIJZ in pravilno zaključila, da so v Pr vpisnik vpisani varovani in zelo občutljivi osebni podatki. S tem, ko se prekrijejo imena in priimki in naslovi pridržanih oseb, pa se doseže, da občutljivi osebni podatki niso dostopni in se posamezne osebe, ki je vpisana v ta vpisnik, ne more prepoznati, zato je tožena stranka pravilno uporabila 7. člen ZDIJZ pri svoji odločitvi.

Tožnica v tožbi ugovarja, da bi ji morala tožena stranka dopustiti vpogled v vsako posamezno zadevo vsaj v obsegu nekaj prvih črk priimka oziroma imena pridržane osebe, da bi lahko preverila, ali so bile zadeve razvrščene po abecednem redu pridržanih oseb in da se lahko preveri, ali je bila

njena zadeva dodeljena zakonitemu sodniku. Pri svoj odločitvi je tožena stranka pravilno upoštevala naravo Pr vpisnika, v katerega se vpisujejo podatki o osebah glede njihovega zdravstvenega stanja in gre torej za zelo občutljive osebne podatke, zato je utemeljena odločitev tožene stranke, da je potrebno iz Pr vpisnika izbrisati vsa imena in priimke ter naslove pridržanih oseb. Kakršnokoli poseganje, kot ga predlaga tožnica v tožbi, pa bi tudi po presoji sodišča lahko predstavljalo poseg v zelo občutljive osebne podatke, ker ni mogoče zanikati možnosti, da bi bila lahko oseba tako tudi določljiva.

Sodišče zavrača ugovor tožnice glede kršitve postopka. Tožena stranka je svojo odločitev sestavila v skladu z 214. členom Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 80/99 in nadaljnji, v nadaljevanju ZUP) in navedla svoje razloge zakaj je uporabila delni dostop po 7. členu ZDIJZ, njena obrazložitev je skladna s podatki spisa, natančna in logična, pri tem pa odgovarja tudi na pritožbene navedbe tožnice. Pri tem pravilno izpostavlja, da določila ZDIJZ določajo postopek, ki vsakomur omogoča prost dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja (1. odstavek 1. člena ZDIJZ), in s svojo odločitvijo je tožena stranka pravilno varovala pravico vsakogar, da izve za informacijo javnega značaja. Pri tem pa sodišče še pripominja, da je stranka z interesom v odgovoru tudi navedla, da je po letnem razporedu v času od 17. 7. 2000 do 18. 8. 2000 bil dežuren isti sodnik, kar pomeni, da je po uradni dolžnosti obravnaval vse primere pridržanja v psihiatrični bolnišnici.

Tožnica ugovarja, da je bilo s kršitvijo postopka kršeno načelo 15. člena Ustave RS, ki jo (načelo uresničevanja in omejevanja pravic) veže na očitek glede kršitve postopka, predvsem očita, da tožena stranka ni opravila strogega testa sorazmernosti. Po presoji sodišča ta očitana kršitev ni podana, ker je tožena stranka odločala po 1. odstavku 1. člena ZDIJZ, to pomeni, da se je oprla na zakonsko podlago, da je vsakomur omogočen prost dostop in uporaba informacije javnega značaja, kot tožena stranka sama navaja v odgovoru na tožbo, se v tem postopku ne izhaja iz individualne pravice vsakokratnega konkretnega prisilca.

Sodišče je tožbo zavrnilo na podlagi 1. odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, v nadaljevanju ZUS-1).

Sodišče je tožnico oprostilo plačila sodnih taks, na podlagi 1. odstavka 13. člena Zakona o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 20/04, uradno prečiščeno besedilo). Tožnica je navedla le, da predlaga, da se o taksni obveznosti odloči posebej, kar je sodišče smiselno štelo za predlog za oprostitev plačila sodnih taks.

PRAVNI POUK: Zoper sodbo pod točko 1. obrazložitve ni pritožbe (1. odstavek 73. člena ZUS-1). Zoper sklep o oprostitvi plačila sodnih taks ni pritožbe (5. odstavek 169. člena Zakona o pravdnem postopku, v zvezi s 1. odstavkom 22. člena ZUS-1).

V Ljubljani, dne 2. 7. 2008

Predsednica senata:
mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom.
Podpis pristojne sodne osebe: